

נופלים לארץ, שבאופן הזה אין הטרחה יתרה^א.

ודוקא באופן הזה התירו, כשמשליך כלפי מטה דרך ארובה, אבל לא יוריד במדרגות או בסולם.

וכמו כן לא ישליך דרך חלון מן הצד, כגון גג שמוקף מחיצה וחלון בכותל, וצריך להגביהו עד החלון ולהשליכו, לא התירו לטרות, ואף לא על ידי חבלים.

וכמו כן אף דרך ארובה לא התירו להשיל אלא באותו גג, אבל אסור להעביר מגג לגג, גם כששני הגגות שווים, ולהשיל דרך ארובה שבגג השני, כי בכך יש טרחה מרובה.

ואף דרך ארובה, דווקא ביום טוב התירו, אבל בשבת לא.

והנה להלן יתבאר בעזה"י, שבשבת התירו לפנות ארבע או חמש קופות של תבן ותבואה מפני האורחים ומפני ביטול בית המדרש, אבל יותר משיעור זה אסור לפנות, משום שיש בכך טרחה מרובה.

ואמר רבי זירא אמר רב אסי, שכן הדין גם לענין השלת פירות דרך ארובה ביום טוב, **עד שיעור ארבע וחמש קופות** רשאי לטרות, יותר משיעור זה לא יטרח.

והקשו על דבריו, משום שיש לחלק בין שני הדינים הללו.

- מצד אחד יש לומר, שדווקא לצורך מצוות הכנסת אורחים ותלמוד תורה התירו לטרות אף בפנינו ארבע וחמש קופות, אבל לצורך הצלתו מהפסד, לא יטרח כל כך הרבה. אי נמי דווקא בשבת מאחר שהיא חמורה, ולא יבואו לזלזל בה, התירו לטרות אף בפנינו ארבע וחמש קופות, אבל ביום טוב, שהוא קל, לא התירו כל כך.

- ומצד שני יש לומר, שדווקא בשבת שאין הפסד ממון אם לא יפנה יותר, לא התירו לפנות יותר, אבל ביום טוב, שהתירו את הפינוי משום הפסד ממון, מותר לפנות אף יותר כפי הצורך להצלת הממון.

עוד יתבאר בעזה"י להלן, שבשבת לא התירו לפנות אלא כשנשאר מקצת שלא פינו, אבל אסור לפנות הכל שמא יבוא להשוות גומות.

ונסתפקו, האם גם השלת פירות דינה כן, ואסור להשיל הכל^א.

^א בדף ל"ז יתבאר בעזה"י, שכן דעת בית הלל, אבל בית שמאי אוסרים.